

Barem drept administrativ II 9 februarie 2025

1. **Asemănări:** (a) constituirea ambelor drepturi este aprobată prin HG/HCJ/HCGMB/HCL – art. 333 respectiv art. 349 C. admin.; (b) ambele au o natură administrativă, fiind caracterizate de precaritate; (c) ambele au caracter *intuitu personae*; (d) niciunul dintre titularii acestor drepturi nu are, în principiu, dreptul de a percepe fructele civile – art. 347 alin. (1) lit. g) C. admin., art. 874 alin. (2) C. civ;

Deosebiri: (a) dreptul de închiriere are ca izvor contractul de închiriere, în timp ce dreptul de folosință gratuită este constituit prin act administrativ unilateral;

(b) titular al dreptului de închiriere poate fi orice persoană fizică sau juridică, română sau străină – art. 332 C. admin., titular al dreptului de folosință gratuită este o instituție de utilitate publică – art. 874 alin. (1) C. civ.

(c) dreptul chiriașului are ca izvor contractul încheiat în urma organizării unei licitații publice – art. 333 alin. (5) C. admin., constituirea dreptului de folosință gratuită nu este precedată de o licitație;

(d) chiriașul folosește bunul proprietate publică cu titlu oneros; titularul dreptului de folosință gratuită cu titlu gratuit;

(se punctează $0,25 p. \times 3 (as./d.) \times 2 = 1,5 p.$ – oricare dintre ele)

2.

a) Plimbarea unui grup de studenți pe trotuarul dedicat circulației pietonilor de pe Bulevardul Eroilor din Cluj-Napoca – colectivă pentru că nu presupune un drept exclusiv, fiind deschisă tuturor, conformă pentru că utilizarea firească a respectivei porțiuni este aceea de plimbare;

b) Culegerea de scoici sau pietre de pe litoral în scop personal– colectivă pentru că este o utilizare deschisă tuturor; compatibilă cu afectatiunea (plaja și scăldatul); **(se punctează și/sau ideea că, principal, caracterul compatibil/incompatibil cu afectatiunea se referă la utilizările private, doar teoretic se pot extinde și la cele colective– 0,5 p. în loc de primele două variante)**

c) Circulația pe o autostradă/pod pentru a cărei/ui traversare este solicitată plata unei taxe – colectivă pentru că nu presupune un drept exclusiv, oneroasă fiind instituită o taxă pentru utilizare;

d) Accesul în Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” în baza unui permis de intrare – folosirea cărților din bibliotecă și utilizarea spațiilor destinate lecturii este permisă tuturor, pentru a avea acces se impune obținerea unui permis.

(0,25 p. $\times 4 = 1p.$)

3.

Asemănare: ambele au ca finalitate plata unor despăgubiri pentru un prejudiciu cauzat reclamantului (contencios în daune);

Deosebiri: (a) acțiunea întemeiată pe dispozițiile art. 22 din Legea nr. 255/2010 intră în competența de soluționare a instanței civile, în timp ce acțiunea întemeiată pe prevederile art. 19 LCA va fi de competența instanței de contencios administrativ; (b) acțiunea prin care se contestă cuantumul despăgubirilor în procedura exproprierii este supusă termenului general de prescripție, de 3 ani; acțiunea întemeiată pe art. 19 LCA este supusă termenului de prescripție de 1 an care curge de la momentul la care reclamantul a cunoscut sau trebuia să cunoască întinderea pagubei; (c) admiterea acțiunii întemeiată pe art. 22 din Legea nr. 255/2010 nu este condiționată de anularea deciziei de

expropriere, în timp ce admiterea acțiunii întemeiate pe art. 19 LCA este condiționată de anularea actului administrativ nelegal a cărui emitere a cauzat prejudiciul reclamantului.

(0,25 p. × 4 = 1p.)

4.

În ipoteza în care legiuitorul utilizează sintagma „*nu este obligatorie procedura prealabilă*”, reclamantul are totuși posibilitatea de a formula plângerea, în măsura în care dorește. În această ipoteză, raportat la dispozițiile art. 2532 pct. 7 din Codul civil, introducerea plângerii suspendă cursul prescripției dreptului material la acțiune cât timp reclamantul nu a cunoscut și nici nu trebuia să cunoască rezultatul procedurii, dar nu mai mult de 3 luni de la declanșarea procedurii administrative prealabile.

În ipoteza în care este utilizată expresia „*procedura prealabilă nu se mai efectuează*” și totuși reclamantul alege să introducă plângere prealabilă, formularea plângerii nu va avea același efect suspensiv asupra cursului prescripției dreptului material la acțiunea în contencios administrativ. În această situație, termenul de prescripție (care e foarte scurt) va curge pe toată durata soluționării plângerii prealabile. *(0,5 p. × 2 = 1p.)*

5. Asimilarea contractelor administrative actelor administrative se face, potrivit art. 2 alin. (1) lit. c¹) „*în sensul legii*”, adică din punct de vedere procedural – un litigiu privind valabilitatea unui contract administrativ fiind judecat tot de către instanța de contencios administrativ, după regulile generale ale Legii nr. 554/2004. Nu vorbim de o asimilare în sens material, tocmai pentru că un contract administrativ constituie un act bilateral, și nu unul unilateral, având două părți – partea reglementară (care, privită separat de contract, are natura unui act administrativ normativ) respectiv partea negociată. Cele două părți nu pot fi însă disociate în mod artificial, ci constituie un tot unitar. Oricum, partea reglementară este un act normativ. *(0,5 p.)*

Speța:

(1) *(1)* Potrivit voinței părților, contractul are ca obiect suprafața de teren de 1456 ha, deci contractul încheiat este un contract de concesiune de bunuri. Având însă în vedere că scopul final este extinderea domeniului schiabil – o lucrare de o valoare însemnată – calificarea corectă a contractului, în acord cu dispozițiile art. 304 C. adm. ar fi fost aceea de concesiune de lucrări. *(0.5 p.)*

(2) În ce privește Ipoteza I:

(a) Spre deosebire de dispozițiile Legii nr. 100/2016 în materia concesiunii de lucrări, dispozițiile în materia concesiunii de bunuri (C.adm.) nu reglementează situația în care se impun modificări substanțiale ale contractului inițial. Astfel, în măsura în care este necesară o modificare a suprafeței inițiale date în exploatare, nu ar fi legală o astfel de extindere în lipsa unei licitații (tot ce nu este expres permis este interzis administrației publice). Art. 15 din Legea nr. 50/1991 nu este aplicabil întrucât este vorba despre domeniul public local, iar nu de cel privat. *(0.25 p.)*

(b) Eroarea în care s-a aflat SC Transport urban SRL constituie un motiv de nulitate relativă pentru vicierea consimțământului care ar putea fi invocat doar de către acesta pentru a se anula contractul. Din perspectiva faptului că acest motiv a fost invocat de către un terț, neavând un interes propriu, personal, acest prim motiv de nulitate nu poate fi admis. *(Punctaj suplimentar: ar putea fi*

vorba despre un viciu legat de obiect, de vreme ce există o porțiune de teren care nu se află în proprietatea concedentului). **(0.5 p.)**

(c) Fiind vorba de un litigiu în anularea contractului de concesiune de bunuri, se aplică regulile de competență prevăzute de art. 10 LCA, în temeiul art. 330 C. admin. Din punct de vedere material, va fi competent Tribunalul, întrucât autoritatea contractantă este o autoritate publică locală. Din punct de vedere teritorial, fiind un litigiu în contencios subiectiv, va fi competent Tribunalul de la sediul SC Transport Rural SRL. – Constanța. **(0.5 p.)**

(d) (i) Exproprierea este nelegală din perspectiva competenței: calitatea de expropriator aparține statului pentru obiectivele de interes național și UAT-urilor pentru obiectivele de interes județean/local – art. 2 alin. (2) și (2¹) din Legea nr. 255/2010. Fiind vorba de un domeniu schiabil, mai degrabă este un obiectiv de interes național, astfel că statul român are trebui să aibă calitatea de expropriator. (ii) Lipsește hotărârea de aprobare a indicatorilor tehnico-economici stabiliți de guvern/consiliul local, după caz (nu scrie expres în speță dar, raportat la termenele foarte scurte, este practic imposibil să se realizeze toată această procedură – art. 5 din Legea 255/2010). **(0.25 p. – oricare din ele)**

(e) (i) Nici încălcarea prevederilor art. 304 C.adm. – tipul de contract ales, nici lipsa licitației nu pot fi acoperite prin expropriere; (ii) pentru viciul legat de obiect, există prevedere în Codul civil care stabilește că nulitatea a fost acoperită **(0.25 p. – oricare dintre ele)**

(f) Ar fi vorba de un refuz de încheiere a contractului. În ipoteza în care autoritatea publică ar fi cea care refuză încheierea contractului în urma licitației, instanța competentă ar fi instanța de contencios administrativ (acțiunea având ca obiect un refuz administrativ), iar pretenția care poate fi formulată este aceea de obligare a autorității publice la încheierea contractului – temei legal art. 18 alin. (4) lit. b) LCA.

În ipoteza în care particularul declarat câștigător refuză încheierea contractului, instanța competentă să soluționeze acțiunea autorității publice este tribunalul în a cărui rază teritorială se află sediul concedentului, secția civilă – art. 323 alin. (3) C. admin. Pretenția pe care autoritatea publică o poate formula este obligarea câștigătorului la plata de daune-interese – art. 323 alin. (1) C. adm. **(0.5 p.)**

(3) În ce privește Ipoteza a II-a:

(a) Reclamanta urmărind un interes personal, propriu, este un contencios subiectiv. Fiind o acțiune în atragerea răspunderii concesionarului și obligarea la repararea prejudiciului, este vorba despre un contencios în daune, instanța putând acorda doar despăgubiri. **(0.5 p.)**

(b) Gestiunea părții fiind asigurată de către concesionarul SC Transport Urban SRL, acesta ar avea calitate procesuală pasivă. **(0.25 p.)**

(c) În măsura în care vorbim despre un prejudiciu cauzat de modul defectuos de prestare a serviciului public de gestiune a domeniului schiabil, va fi competentă instanța civilă. **(0.25 p.)**

(d) În speță nu ar fi întrunită condiția faptei ilicite – voința în sensul scurtării programului de schi fiind justificată de o situație imprevizibilă. Astfel, cel mai probabil acțiunea se va respinge ca neîntemeiată. **(alternativă:** poate scrie ceva în regulamentul părții: cine suportă vremea rea – utilizatorul sau prestatorul serviciului, ca să atragă clienți). **(0.25 p.)**